

Opmerkingen Plantgezondheidswet (Pgw) – aanvullingen

In onze eerder ingezonden opmerkingen over de voorgestelde Plantgezondheidswet, stond dat in een aantal artikelen “onterecht de minister wordt aangeduid, daar waar bevoegde autoriteit wordt bedoeld.” Er zijn toen twee artikelen uit de Pgw genoemd waarbij dat speelt. Er zijn echter ook andere artikelen waarbij dit speelt, of waarbij anderzijds de verwijzing naar verordening 2016/2031 niet soepel verloopt. Daarom ontvangt u deze aanvullingen van ons.

Art. 3 lid 1 en lid 2

Dit betreft het treffen van fyto-sanitaire maatregelen zoals bedoeld in bijlage II van verordening 2016/2031. In de Pgw staat ‘onze minister’, in de verordening staat ‘de lidstaat’, maar in de MvT staat ‘de bevoegde autoriteit’..

Art. 4 lid 1 en lid 2

Lid 1 van dit artikel is bijna letterlijk overgenomen uit verordening 2016/2031, art. 31 lid 1 alinea 1. De verwijzing naar bijlage II deel 2 is echter niet in de wet opgenomen. In de MvT is de verwijzing wel opgenomen. In lid 2 wordt via de verordening ook verwezen naar art. 31 lid 1 alinea 1 van diezelfde verordening.

Art. 5

Dit artikel verwijst naar art. 14 lid 1 en art. 15 lid 1 van verordening 2016/2031. De meldingsplicht die daarin genoemd wordt, kan, d.m.v. een vrijstelling, ongedaan gemaakt worden (zie art. 14 lid 2 en art. 15 lid 2). Daarin staat echter dat de bevoegde autoriteit de vrijstelling kan verlenen. Volgens de MvT zorgt een vrijstelling voor minder administratieve druk bij melders en bevoegde autoriteiten. Het is daarom vreemd dat een vrijstelling volgens de Pgw verleend kan worden via een ministeriële regeling. Ons inziens zou dat ook bij de bevoegde autoriteit moeten liggen, omdat die meldingen moet verwerken en dus het beste kan inschatten wanneer er een vrijstelling verleend zou kunnen worden.

Art. 6 lid 1

Dit artikel geeft aan dat er een ministeriële regeling nodig is voor het instellen, wijzigen of opheffen van een afgebakend gebied. In art. 18 van verordening 2016/2031 staat echter dat de bevoegde autoriteit, als ergens een quarantaine-organisme wordt gevonden, onmiddellijk een afgebakend gebied moet instellen. Voor een soepele uitvoering lijkt het ons niet verstandig om hiervoor een extra regeling in te voeren. Verder is een regeling vanuit juridisch oogpunt overbodig.

Art. 12 lid 2 en lid 3

In lid 2 krijgt de minister de bevoegdheid om de ontheffing te verlenen zodat planten een quarantainestation mogen verlaten. Hiervoor is echter geen ontheffing nodig maar toestemming van de bevoegde autoriteit nadat bewezen is dat er geen quarantaine-organismen aanwezig zijn, aldus art. 64 lid 1 verordening 2016/2031.

In lid 3 krijgt de minister de bevoegdheid om de ontheffing te verlenen voor het verplaatsen van quarantainemateriaal van het ene quarantainestation naar het andere. Ook hiervoor is geen ontheffing nodig, maar toestemming van de bevoegde autoriteit, aldus art. 64 lid 2 verordening 2016/2031.

Art. 16

In dit artikel staat dat alleen de minister een erkenning kan verlenen tot het afgeven van een plantenpaspoort. In art. 84 van verordening 2016/2031 staat dat dit een taak is van de bevoegde autoriteit. In de Pgw wordt verder niks gezegd over het toezicht houden op erkenningen of het eventueel kunnen intrekken, dus dit zou dan, volgens de verordening 2016/2031 bij de bevoegde autoriteit liggen. Zoals al eerder aangegeven lijkt ons het verlenen van een erkenning een taak van de bevoegde autoriteit(en) (keuringsdiensten).

Art. 17

In dit artikel krijgt de minister de bevoegdheid om bij binnenkomst (import uit derde landen) een fyto-sanitair certificaat te vervangen door een gewaarmerkt afschrift hiervan, tot het moment van afgifte van een plantenpaspoort. In de MvT wordt verwezen naar art. 94 van verordening 2016/2031. Hierin staat dat het afgeven van een dergelijk gewaarmerkt afschrift een taak is van de bevoegde autoriteit.

Art. 18

In dit artikel krijgt de minister de bevoegdheid om een erkenning te verlenen tot het aanbrengen van een merkteken op o.a. houten verpakkingsmateriaal. Het verlenen van een dergelijke erkenning is een taak van de bevoegde autoriteit, aldus art. 98 verordening 2016/2031.